

[Forsvarsministeren.]

Jeg henviser herom til Betænkningen Side 7. I Krigstid vil Loven derimod i forskellige Tilfælde ramme ogsaa andre; jeg skal ikke her gentage Betænkningens Udrædning af dette Spørgsmaal — det findes i Betænkningens Side 8 —, men blot i denne Forbindelse nævne § 6, Punkt c, hvor det er bestemt, at enhver, som gør sig skyldig i Overtrædelse af bestemte Paragraffer i Krigstid, falder ind under Loven. De Forhold, det drejer sig om, er f. Eks. Krigsforræderi, Spioneri, Røben af militære Hemmeligheder, Forfalskning af Ammunition, Angreb paa saarede og Plyndring, altsaa Forbrydelser af udpræget grov og almindelig samfundsfjendtlig Karakter.

Hvad Straffene angaar, vil jeg først gøre opmærksom paa, at der i Lovforslaget ikke som i Loven af 1881 findes nogen Bestemmelse om, at visse Straffe ikke kan anvendes paa Befalingsmænd af en vis Grad. I den gamle Lov findes 11 særlige militære Frihedsstraffe, i dette Lovforslag kun 4. De Straffe, der afskaffes, er simpel og streng Arrest i Bøjen, mørk Arrest med og uden Indskrænkning i Kosten, strengt Fængsel paa Vand og Brød, en Straf, der afsonedes i Mørke og paa haardt Natteleje, samt Fæstningsarrest og Statsfængsel. Dødsstraffen foreslaas afskaffet i Fredstid, men i Krigstid opretholdt for særligt grove Forbrydelser, nemlig Krigsforræderi, Spioneri, Befalingsmænds pligtstridige Kapitulation, Overløben til Fjenden, Drab af Overmænd og Mytteri.

De Fremskridt, der foruden de allerede nævnte præger Lovforslaget, skal jeg kort omtale. Det er følgende: Der gives i §§ 32—33 Bestemmelser om en udvidet Anvendelse af betingede Straffe, idet det nu foreslaas, at betingede Straffe ogsaa kan ikendes af Domstolene, medens det hidtil har været saaledes, at kun arbitrære Afgørelser kunde gøres betingede. Endvidere præges Lovforslaget af, at en Række meget høje Mindstemaal for Straf i den nugældende Lov er fjernet, og endvidere af, at Strafferammerne i det hele taget er nedsat, til Dels endda betydeligt nedsat. Jeg skal nævne et Par Eksempler derpaa, f. Eks. Straffen for Rømning. Den er i Henhold til den nugældende Lov første Gang ikke under 2 × 5 Dages simpelt Fængsel paa Vand og Brød, og Straffen kan stige til Strafarbejde i 4 Aar. Disse Strafferammer er nu nedsat til fra 15 Dages skærpet Arrest til Fængsel i et Aar.

Jeg skal nævne Lovforslagets § 47 om Respektforseelse. Tidligere kunde Straffen

for Respektforseelse under skærpende Omstændigheder stige til Statsfængsel eller Strafarbejde i 3 Aar. Nu er Straffen under skærpende Omstændigheder højst Fængsel i 6 Maaneder. Eller jeg tager Straffen for Ulydighed. Den var mindst 3 × 5 Dages simpelt Fængsel paa Vand og Brød og kunde stige til Strafarbejde i 3 Aar. Nu gaar man i Lovforslaget ned til som den laveste Straf Arrest af forskellig Art, og Straffen kan stige til Fængsel i 3 Aar. Hvor der er Tale om Ulydighed i Forbindelse med Vold, var Straffen hidtil ikke under Strafarbejde i 8 Aar og kunde stige til Livsstraf. Straffen fastsættes nu til Fængsel i fra 4 Maaneder til 6 Aar. Man vil altsaa se, at det her drejer sig om meget betydelige Indskrænkninger af Strafferammerne, og det er det, der i høj Grad præger Lovforslaget i dets Helhed.

De fire militære Frihedsstraffe, som dette Lovforslag indeholder, er Kvarterarrest, Vagtarrest, skærpet Arrest og streng Arrest.

Kvarterarresten kan idømmes fra 2 til 30 Dage og kan i Modsætning til tidligere nu ogsaa ikendes menige ved Dom. Ny er tillige Bestemmelsen om, at Kvarterarrest, der ikke er udstaaet ved Tjenestens Ophør, bortfalder.

Vagtarresten er en Straf, der ligeledes er bibeholdt, dog med den Tilføjelse, at Arrestanten saa vidt muligt skal beskæftiges, og Læsning er tilladt. Den kan ligeledes idømmes fra 2 til 30 Dage. Dog er det saaledes, at for Befalingsmænd kan Straffen være indtil 60 Dages Vagtarrest, og i Tilfælde, hvor Fængsel er foreskrevet ved Siden af Arrest, og ved Omsætning af Straffen kan Vagtarrest for Befalingsmænd idømmes i indtil 6 Maaneder.

Den næststørste militære Arreststraf er skærpet Arrest, der ligeledes kan idømmes i fra 2 til 30 Dage. Den er i Hovedsagen lig den nuværende ensom Arrest. Skærpsen i Forhold til Vagtarresten bestaar i, at Arrestanten ikke maa faa Ekstraforplejning og ikke maa beskæftiges, heller ikke ved Læsning.

Den strengeste militære Frihedsstraf findes i Lovforslagets § 21. Den kaldes streng Arrest. Ogsaa den idømmes fra 2 til 30 Dage. Udvalget har foreslaaet, at denne Strafs Styrke i Forhold til den næststørste Straf skulde kendetegnes ved, at Fangekosten fastsættes til Vand, Brød og Salt, dog saaledes, at der efter 10 Dages Forløb skulde gives et Kosttillæg bestaaende af Kartofler og Mælk. Det fremgaar af Udvalgets Betænkning, at Spørgsmaalet om Bevarelse af Vand- og Brød-Straffen har